

31990L0232

L 129/33

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

19.5.1990.

PADOMES TREŠĀ DIREKTĪVA 90/232/EEK

(1990. gada 14. maijs)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu ⁽²⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā ar Padomes Direktīvu 72/166/EEK ⁽⁴⁾, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 84/5/EEK ⁽⁵⁾, Padome ir pieņēmusi noteikumus par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu civiltiesiskās atbildības sakarā jautājumos par transportlīdzekļu lietošanu un šīs atbildības apdrošināšanas pienākuma ieviešanu;

tā kā Direktīvas 72/166/EEK 3. pants nosaka to, ka dalībvalstīm jāveic visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka civiltiesiskā atbildība attiecībā uz to transportlīdzekļu lietošanu, kas parasti atrodas tās teritorijā, būtu apdrošināta; tā kā saskaņā ar šiem pasākumiem būtu jānosaka sedzamās atbildības apjoms un apdrošināšanas seguma noteikumi;

tā kā Direktīva 84/5/EEK, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktu, ir ievērojami samazinājusi

atšķirības starp civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas līmeni un saturu dalībvalstīs; tā kā šajā apdrošināšanā joprojām ir ievērojamas atšķirības attiecībā uz apdrošināšanas segumu;

tā kā ceļu satiksmes negadījumā cietušajām personām būtu jāgarantē līdzvērtīga attieksme neatkarīgi no tā, kurā vietā Kopienā negadījumi notikuši;

tā kā dažās dalībvalstīs jo īpaši ir nepilnības transportlīdzekļa pasažieru obligātajā apdrošināšanā; tā kā, lai pasargātu šo iespējamo cietušo mazāk aizsargāto kategoriju, būtu jāparedz daži iztrūkstošie noteikumi;

tā kā būtu jānovērš visas neskaidrības attiecībā uz Direktīvas 72/166/EEK 3. panta 2. punkta pirmā ievilkuma piemērošanu; tā kā visām transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polisēm jābūt derīgām visā Kopienas teritorijā;

tā kā apdrošināto personu interesēs katrai apdrošināšanas polisei visās dalībvalstīs turklāt būtu jānodrošina apdrošinājuma vienreizēja prēmija, ko paredz valsts tiesību akti vai ko paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kurā transportlīdzeklis parasti atrodas, ja apdrošinājums ir lielāks;

tā kā Direktīvas 84/5/EEK 1. panta 4. punkts prasa visām dalībvalstīm izveidot vai pilnvarot organizāciju, kas sniegtu kompensāciju cietušajiem negadījumos, kurus izraisījuši neapdrošināti vai neidentificēti transportlīdzekļi; tā kā tomēr iepriekšminētais noteikums neskar dalībvalstu tiesības aplūkot minētās iestādes kompensācijas kā subsidētas vai nesubsidētas;

⁽¹⁾ OV C 16, 20.1.1989., 12. lpp.

⁽²⁾ OV C 304, 4.12.1989., 41. lpp. un
OV C 113, 7.5.1990.

⁽³⁾ OV C 159, 26.6.1989., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 103, 2.5.1972., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 8, 11.1.1984., 17. lpp.

tā kā tomēr, ja noticis negadījums, ko radījis neapdrošināts transportlīdzeklis, dažās dalībvalstīs pirms pieprasīšanas iestādei cietušajam ir jāpierāda, ka atbildīgā persona ir maksātnespējīga vai atsakās maksāt kompensāciju; tā kā šī iestāde labāk nekā cietušais var celt prasību pret atbildīgo personu; tā kā tomēr būtu jānovērš, ka iestāde pieprasītu cietušajam, kuram pienākas kompensācija, pierādīt, ka atbildīgā persona ir maksātnespējīga vai atsakās maksāt;

tā kā, ja rodas strīds starp iepriekšminēto iestādi un civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju par to, kuram būtu jāmaksā kompensācija negadījumā cietušajam, tad lai novērstu to, ka kompensācijas izmaksa cietušajam aizkavējas, dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka viena no šīm pusēm līdz strīda atrisināšanai ir pirmām kārtām atbildīgā par kompensācijas izmaksu;

tā kā ceļu satiksmes negadījumā cietušajām personām dažreiz ir grūti noskaidrot tās apdrošināšanas sabiedrības nosaukumu, kurā ir apdrošināta negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība; tā kā šādu cietušo personu interesēs dalībvalstīs būtu jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu, ka šādu informāciju var iegūt nekavējoties;

tā kā, ņemot vērā visus šos apsvērumus, būtu vienādi jāpapildina iepriekšējās divas direktīvas par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu attiecībā uz mehānisko transportlīdzekļu lietošanu;

tā kā šāds papildinājums, kas apdrošinātajām personām un negadījumā cietušajiem nodrošina labāku aizsardzību, turpmāk atvieglos šķērsot Kopienas iekšējās robežas un iekšējā tirgus izveidi un darbību; tā kā tādēļ būtu jāņem vērā augsts patērētāju aizsardzības līmenis;

tā kā saskaņā ar Līguma 8.c pantu ir vēlams ņemt vērā, cik daudz darba jāveic valstīm ar atšķirīgu ekonomiskās attīstības līmeni; tā kā tāpēc dažām dalībvalstīm būtu jāpiešķir pārejas režīms, lai dažus šīs direktīvas noteikumus varētu ieviest pakāpeniski,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Neskarot Direktīvas 84/5/EEK 2. panta 1. punkta otro daļu, Direktīvas 72/166/EEK 3. panta 1. punktā minētā apdrošināšana ietver atbildību par transportlīdzekļa lietošanas rezultātā radītiem miesas bojājumiem visiem pasažieriem, izņemot vadītāju.

Šajā direktīvā "transportlīdzeklis" ir jebkurš transportlīdzeklis, kas definēts Direktīvas 72/166/EEK 1. pantā.

2. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka visas transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas polises:

- ņemot par pamatu vienreizēju prēmiju, attiecas uz visu Kopienas teritoriju un
- ņemot par pamatu to pašu vienreizējo prēmiju, visās dalībvalstīs nodrošina apdrošinājumu, ko paredz valsts tiesību akti vai ko paredz tās dalībvalsts tiesību akti, kurā transportlīdzeklis parasti atrodas, ja šis apdrošinājums ir lielāks.

3. pants

Padomes Direktīvas 84/5/EEK 1. panta 4. punkta pirmo daļu papildina ar šādu teikumu:

"Tomēr dalībvalstis var neatļaut iestādei izmaksāt kompensāciju cietušām personām, ja konstatē, ka atbildīgā persona ir maksātnespējīga vai atsakās maksāt."

4. pants

Ja rodas strīds starp iestādi, kas minēta Direktīvas 84/5/EEK 1. panta 4. punktā, un civiltiesiskās atbildības apdrošinātāju par to, kuram būtu jāmaksā kompensācija negadījumā cietušajai personai, tad dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai viena no šīm pusēm pirmām kārtām būtu atbildīga par kompensācijas izmaksu bez aizkavēšanās.

Ja galu galā ir nolemts, ka visa kompensācija vai tās daļa jāmaksā otrai pusei, tad šī puse attiecīgi atlīdzina tai, kura ir samaksājusi.

5. pants

1. Dalībvalstis paredz vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ceļu satiksmes negadījumā cietušās personas ātri var noskaidrot tās apdrošināšanas sabiedrības nosaukumu, kurā ir apdrošināta negadījumā iesaistītā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskā atbildība.

2. Komisija līdz 1995. gada 31. decembrim iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šā panta 1. punkta īstenošanu.

Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus.

6. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai līdz 1992. gada 31. decembrim izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

2. Atkāpjoties no 1. punkta:

7. pants

— Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei un Portugāles Republikai 1. un 2. panta prasības jāizpilda līdz 1995. gada 31. decembrim,

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1990. gada 14. maijā

— Īrijai 1. panta prasības attiecībā uz motociklu aizmugurējā sēdekļa pasažieriem jāizpilda līdz 1998. gada 31. decembrim un 1. panta prasības attiecībā uz pārējiem transportlīdzekļiem un 2. panta prasības jāizpilda līdz 1995. gada 31. decembrim.

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

D. J. O'MALLEY